

nær som muligt. Naar man endvidere siger, at der er Grund til at bevilge Mindre iaar paa Grund af de ekstraordinære Anstæffelser, der have fundet Sted i aavigte Sommer, saa skal jeg tillade mig at oplyse, at af de 123,700 Rd., som begjæres paa Tillægsbevillingsloven, ere de 12,700 Rd. Resten af den ekstraordinære Bevilling i Genhold til Loven af 17de Mai 1868, hvorefter Beholdningerne skulde bringes op til en vis Størrelse, og de 111,000 Rd. vedkomme Munderinger, som ere beregnede alene til Brug for Forstærkningen og altsaa ikke ville komme direkte til Fordel for de Beholdninger, der her er Tale om. Jeg tror saaledes, at man ved at negte at gaa ind paa det, Regjeringen har forlangt til en forvarlig Vedligeholdelse af Munderingsvæsenet, vil skade Beholdningerne; man vilde komme ind paa en Bet., som man maasse kan føle sig opfordret til at følge, og en Hjen Dag — som allerede udtalt her i Salen — vil man, naar man mest har Brug for Munderingerne med Tilbehør, mangle dem. I ethvert Tilfælde vil man, naar man ikke vil lade Armeen gaa uden Klæder, komme til paa een Gang at rykke ud med meget betydelige Beløb, og man vil desuden modarbejde den økonomiske og bedre Bestyrelse af det hele Munderingsvæsen, som Krigsministeriet har tilsigtet. — Under Nr. 9 er der stillet et Endringsforslag, som angaar Remonteringen. Imod dette kan jeg ikke have Noget at indvende, idet det ærede Udvalg har forhøiet Summen til Anstæffelse af Heste fra 95,760 Rd. til 97,760 Rd. Om denne Konto har det ærede Medlem for Ringstjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Sorgensten) udtalt sig. Jeg kunde føle mig noget opfordret til, — jeg vil ikke sige, videre at imødegaa det ærede Medlem, men til at meddele det høie Thing adskillige Oplysninger om denne Sag, hvorved man vistnok kunde komme til at betragte Forholdet i et noget andet Lys. Jeg maa imidlertid derved frygte for at komme ind paa Noget, som ganske vist staar i en meget nær Forbindelse med det hele Forslag, der foreligger, men som dog alligevel vilde trætte det høie Thing. Da denne Udstationering af Distriktsheste og

Forholdet mellem Foderværterne og de kombinerede Mønstringskommissioner og Overmønstringskommissionen dog har været Gjenstand dels for direkte Klager og dels for meget skarpe Udtalelser i Pressen, maa jeg tillade mig her med et Par Ord at udtale som min Anskuelse, at man i Reglen har været meget uretfærdig mod disse Kommissioner i den Dom, man har fældet over dem, og navnlig har dette været Tilfælde ved flere af de Artikler, som jeg har haft Leilighed til at se i de offentlige Blade. Det var en ganske ny Foranstaltning, som blev truffen i 1868, at udsætte disse Heste, og som det blev oplyst af det ærede Medlem, var det et meget ugunstigt Ar, hvori det stete. Imidlertid meldte der sig en hel Del Personer, som ønskede at faa sig disse Heste overladte, og ved Eftersynet viste det sig, at Hestene vare komne i Hænderne paa Folk, som behandlede dem paa høist forffjellig Maade. Jeg har selv i 1869 været Medlem af Overmønstringskommissionen og kender saaledes lidt nærmere til Forholdet. Foderværterne faldt naturligtvis i de sædvanlige to Klasser: de gode og slette, men de faldt tillige igjen i forffjellige Underafdelinger, idet der nemlig kunde være forffjellige Grunde til, at de vare navnlig slette Foderværter. Jeg har set Foderværter — og det er min personlige Overtydning, at det oftere har været Tilfældet — som have benyttet udstationerede Husarheste til at transportere Kampsten til Landeveiene. Nu beder jeg de Herrer betænke, hvad det vil sige, at en Husarhest gennem flere Maaneder behandles paa denne Maade. Saa kommer denne Mand til Regimentet med Hesten, og man skal sætte en Husar eller Dragon op paa en saadan Hest. Den kan være vel fodret og have haft godt Seletoi, saa at den hverken er sflaget eller brudt, men den er desuagtet utjenestedygtig som Kavalleriehest. Men der er Foderværter, som have troet at være omhyggelige mod Hestene, men som ikke have haft Ide om, hvad man kan hyde en Hest. Der er Folk, som have troet, — det er især saadanne, som ikke selv behandle Heste — at, naar deres Rudst holdt Hestene fede og glatte, kunde man fra Landstæderne her ude ved Strandveien kjøre med en saadan Hest